सत्यमेव जयते

ଓଡ଼ିଶାରେ

ଦ୍ୱିତୀୟ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାର ଅଗ୍ରଗତି

27 NOV 1958
ରଉରକେଲ

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଘରୋଇ (ଲୋକସଂପର୍କ)
ବିଭାଗର ଅଭିନବ ଇଂରାଜୀ ପ୍ରକାଶନ

VISIT ORISSA

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶାର କୀର୍ତ୍ତି-ସମ୍ଭାର, ଶିଳ୍ପ-ସମୃଦ୍ଧି ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟ-ବୈଭବ ଦେଖିବାକୁ ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଏ ବହିରୁ ଖଣ୍ଡେ ଖଣ୍ଡେ ରହିଲେ ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶା ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଯାବତୀୟ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ତଥ୍ୟ ଏଥିରୁ ଅବଗତ ହେବେ ଏବଂ ଏଥିରେ ସନ୍ନିବିଷ୍ଟ ଚିତ୍ରାବଳୀରୁ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ ଓ ସାମଗ୍ରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସମ୍ୟକ୍ ଧାରଣା କରିପାରିବେ । ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ପାଠକପାଠିକାଙ୍କ ଜ୍ଞାନବର୍ଦ୍ଧନ ଓ ମନୋରଞ୍ଜନ ନିମନ୍ତେ ଏଥିରେ ଅନ୍ୟତ୍ର-ଅପ୍ରାପ୍ୟ ବହୁତ ବିଷୟ ରହିଅଛି ।

ମୂଲ୍ୟ—ପ୍ରତିଖଣ୍ଡ ଟ୫୧ ମାତ୍ର (ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ଡାକରେ ନେଲେ ମାସୁଲ ଅଧିକା ପଡ଼ିବ)

ନିମ୍ନ ଠିକଣାରେ ପତ୍ର ଲେଖନ୍ତୁ—

(୧) ଘରୋଇ (ଲୋକସଂପର୍କ) ବିଭାଗ ଅଫିସ
ପୋ: ଅ: ନଉକାପିଠାଲ ଭୁବନେଶ୍ୱର
(ପୁରୀ) ଓଡ଼ିଶା

(୧) ଆପଣଙ୍କ ଜିଲ୍ଲାର
ଲୋକସଂପର୍କ ଅଫିସ

ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
ଡକ୍ଟର ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ

ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ଲୋକସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ଉପମନ୍ତ୍ରୀ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରୁଅଛନ୍ତି

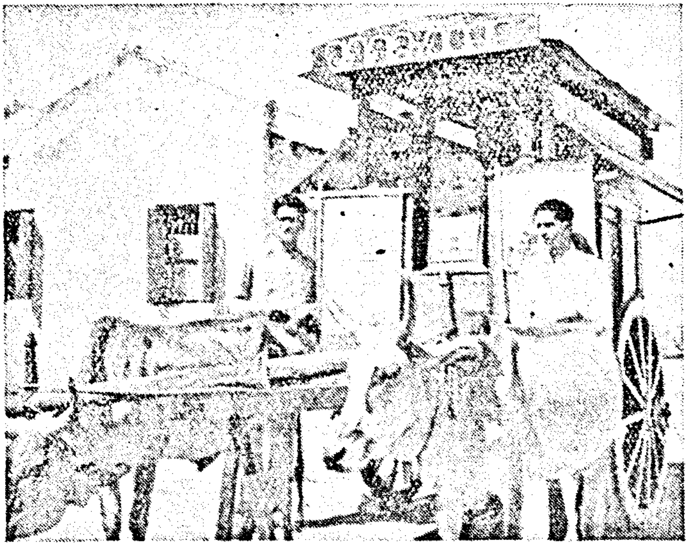

ଗାଁଗହଳରେ ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ପାଠାଗାରର ଏକ ଦୃଶ୍ୟ । ଶଗଡ଼ରେ ବହି ବୋହାଇ କରି ନେଇ ଗାଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବହି ପଢ଼ିବାକୁ ଦିଆଯାଉଛି । ପ୍ରୌଢ଼-ଶିକ୍ଷା ପ୍ରସାର ଦିଗରେ ଏହା ବିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି

27 NOV 1958
DEC

सत्यमेव जयते

Presented to Pragati Utkal Sangha
By
Amarnath
27.12.58

ଓଡ଼ିଶାରେ
ଦ୍ୱିତୀୟ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାର ଅଗ୍ରଗତି

୧୯୫୭-୫୮

27 NOV 1958

ପ୍ରକାଶକ
ଘରୋଇ (ଲୋକସଂପର୍କ) ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା
ଭୁବନେଶ୍ୱର

'ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ'ର
କିପରି ଗ୍ରାହକ ହେବେ

ଆପଣମାନଙ୍କ ନିଜ ଜିଲ୍ଲାର ପବ୍ଲିକ୍ ରିଲେସନ୍ସ ଅଫିସର୍‌ଙ୍କୁ ଅଗ୍ରିମ ଦୁଇଟଙ୍କା ଚାନ୍ଦା ଦେଇଦେଲେ ବା ମନିଅର୍ଡ଼ର କରିଦେଲେ ସେ ବର୍ଷକ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ 'ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ'ର ଗ୍ରାହକ କରି ଦେବେ । ଆପଣ ଘରେ ବସି ଡାକ ଯୋଗେ ମାସକୁ ମାସ ବାରମାସ ଯାଏ 'ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ' ପାଉଥିବେ । 'ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ' ପ୍ରତି ଇଂରାଜୀ ମାସର ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

ଏହା ନ କରି ଆପଣ ଯଦି ତଳଲିଖିତ ଠିକଣାକୁ ଦୁଇଟଙ୍କା ଅଗ୍ରିମ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତି ବା ମନିଅର୍ଡ଼ର କରି ଦିଅନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ବର୍ଷକପାଇଁ 'ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ'ର ଗ୍ରାହକ ହୋଇପାରିବେ । ଚିଠିରେ ବା ମନିଅର୍ଡ଼ର କୁପନରେ ନିଜ ନାଁ, ଗାଁ ନାଁ ଓ ଡାକଘର ନାଁ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ଲେଖିବେ ।

ପବ୍ଲିକ୍ ରିଲେସନସ୍ ଅଫିସର୍
ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଫ୍ ଓଡ଼ିଶା
ପୋ: ଅ: ନିଉ କାପିଟାଲ ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଜିଲ୍ଲା ପୁରୀ

ବିକାଶ-ବିପ୍ଳବ

ଶ୍ରୀ ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ

୧୯୨୧ ସାଲ ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ କରି ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ସ୍ୱାଧୀନତା-ବିପ୍ଳବର ସୂତ୍ରପାତ କରିଥିଲେ । ସେ ବିପ୍ଳବ ଜୟଯୁକ୍ତ ହେଲା ୧୯୪୭ ସାଲ ଅଗଷ୍ଟ ତା ୧୫ ରିଖ ଦିନ । ତା ପରେ ପଣ୍ଡିତ ଜବାହରଲାଲଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଭାରତରେ ବିକାଶ-ବିପ୍ଳବ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ସ୍ୱାଧୀନତାର ବିପ୍ଳବବେଳେ ଦେଶର ବହୁ ଲୋକ ନାନା କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିଛନ୍ତି, ନାନା ନିର୍ଯାତନା ସହ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ତ୍ୟାଗଫଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଛବିଶ ବର୍ଷର ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଉଦ୍ୟମଯୋଗେ ସ୍ୱାଧୀନତା-ବିପ୍ଳବ ସଫଳ ହେଲା । ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାଧୀନତା କୌଣସି ଦେଶର ଶେଷ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୁହେଁ । ସ୍ୱାଧୀନତା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଉପାୟ । ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦାବି କଲା ନିଜର ବିକାଶ ପାଇଁ । ଇଂରେଜ ଶାସନରେ ଦେଶର ଉନ୍ନତିର ପଥ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେହି ପଥର ଉନ୍ମୋଚନ ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତାର ବିପ୍ଳବ ।

ଏହି ଅବସରରେ ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ମୋଟାମୋଟି ଧାରଣା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଶାସନ କହିଲେ ଦୁଇଟି କାର୍ଯ୍ୟ

ବୁଝାଏ, ପ୍ରଥମ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉନ୍ନତିମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ । ଧନଜୀବନ ନିରାପଦ ରଖିବା ଓ ଶତ୍ରୁ ଆକ୍ରମଣରୁ ଦେଶକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ହେଉଛି ଶାସନର ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଇଂରେଜମାନେ ଅତି ଭଲଭାବରେ କରିଥିଲେ । ଏ ଦିଗରେ ସେମାନଙ୍କ ନିପୁଣତା ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରଶଂସନୀୟ । ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଏ ଦେଶକୁ ଆସିବାର ଅବ୍ୟବହିତ ପୂର୍ବରୁ ଦେଶରେ ଚୋରଆଡ଼େ ଅରାଜକତା ବ୍ୟାପିଥିଲା । ବହୁ ପରିଶ୍ରମ କରି ଦୃଢ଼ତାର ସହ ଇଂରେଜମାନେ ଶାନ୍ତି ରକ୍ଷା କଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଇଂରେଜ ଶାସନ ପ୍ରଥମେ ଜନପ୍ରିୟ ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଇଂରେଜ ଶାସକ ଦ୍ୱିତୀୟ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଅର୍ଥାତ୍ ଉନ୍ନତିମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଦେଲେ ନାହିଁ । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ବିପ୍ଳବ ଆରମ୍ଭ କଲାବେଳେ କହିଥିଲେ—"ଇଂରେଜମାନେ ଦେଶକୁ ଶାନ୍ତି ଦାନ କରିଛନ୍ତି ସତ, ମାତ୍ର ତାହା ଶବର ଶାନ୍ତି । କବରରେ ମୃତ ଦେହ ଯେପରି ଶାନ୍ତିରେ ଥାଏ, ସେହିପରି ଶାନ୍ତି ଦେଶରେ ଆଣିଛନ୍ତି ଇଂରେଜ ।" କେବଳ ଶାନ୍ତି ନୁହେଁ, ବିକାଶ ମଧ୍ୟ ଶାସନର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ଇଂରେଜ ଶାସକ ମନେ କଲେ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀସାରା କୌଣସି ଦେଶ ଶାସନରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଅଛି ବୋଲି ମନେ କରୁ ନ ଥିଲେ । ଫଳରେ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଆର୍ଥିକ ଉନ୍ନତି ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଶ ପଛରେ ପଡ଼ିଗଲା । ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଇଉରୋପ, ଆମେରିକା ପ୍ରଭୃତି ଦେଶ ମହାଦେଶମାନ ଶିଳ୍ପସମୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରି ଏତେ ବେଶୀ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଗଲେ, ଯେ ଭାରତ ପରି ଏକ ବିଶାଳ ଦେଶ ପୃଥିବୀ ଭିତରେ ଅନୁନ୍ନତ ଦେଶ ବୋଲି ପରିଗଣିତ ହେଲା । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଭାରତବାସୀ ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କର ଘୃଣା, ପରିହାସ ଓ ଅନୁକମ୍ପାର ପାତ୍ର ହେଲା । ଏହାର ବିରୋଧରେ ହେଲା

★ ପାଞ୍ଚ ★

ବିପ୍ଳବ । ବିଦେଶୀ ଶାସନକୁ ଦୂର କରି ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ନ କଲେ ଦେଶର ବିକାଶ ସାଧିତ ହେବ ନାହିଁ; ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ ହେବା ପରେ ବିପ୍ଳବର ପରିକଳ୍ପନା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାଯିବ ଯେ ବିକାଶ ହେଉଛି ଅନ୍ତିମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧନ ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ହେଲା ଉପାୟ । ସେ ଉପାୟକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ହେଲା ସ୍ୱାଧୀନତାର ବିପ୍ଳବ । ସେ ବିପ୍ଳବ ଜୟଯୁକ୍ତ ହେବା ପରେ, ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିବା ପରେ ବିକାଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆସି ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ବିକାଶ ସାଧିତ ନ ହେଲେ ସ୍ୱାଧୀନତା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ । ବିକାଶ ଦିଗରେ ମନ ନ ଦେଇଥିବାରୁ ଇଂରେଜ ଶାସକ ନିନ୍ଦିତ ହେଲେ ଓ ଶେଷରେ ବହିଷ୍କୃତ ମଧ୍ୟ ହେଲେ । ସ୍ୱରାଜ୍ୟଶାସନରେ ବିକାଶ ସାଧିତ ନ ହେଲେ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିନ୍ଦିତ ହେବ ଓ ଜନତାଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବ । ତେଣିକି ଲୋକେ ଭାବିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବେ, ଲୋକଶାସନ ଦ୍ୱାରା ବିକାଶ ସାଧିତ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ହୁଏତ ଏକଛତ୍ର ଶାସନ ଦ୍ୱାରା ତାହା ସାଧିତ ହୋଇପାରେ । ଏଣୁ ଲୋକ-ଶାସନରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ, ସେମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଧର୍ମ ହେଉଛି ବିକାଶ ଦିଗରେ ମନ ଦେବା ।

ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ଚାଲିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତାର ବିଷୟ-ବସ୍ତୁ ହେବା ଉଚିତ, କେଉଁ ଦଳ ଦେଶକୁ ବିକାଶ ଦିଗରେ ବେଶୀ ଆଗେଇ ନେବ । କିନ୍ତୁ ବିକାଶବିରୋଧୀ ମନୋଭାବ ବା ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବା କୌଣସି ରାଜନୈତିକ ଦଳର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବା ପରୋକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା

ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏଣୁ ରାଜନୈତିକ ମତାନୈକ୍ୟ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତେ ଦେଶର ବିକାଶ ଦିଗରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଉଚିତ ।

ଦେଶର ସମୃଦ୍ଧ ବିକାଶ ପାଇଁ ପଞ୍ଚବର୍ଷୀୟ ଯୋଜନାମାନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ପଞ୍ଚବର୍ଷୀୟ ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ଦେଶର ବିକାଶ ସାଧନ କରିବାର ପରିକଳ୍ପନା ପ୍ରଥମେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ରୁଷିଆରେ ୧୯୨୮ ସାଲରେ । ସେହି କାଳରୁ ପାଞ୍ଚବର୍ଷରୁ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଯୋଜନାମାନ ହାତକୁ ନେଇ ରୁଷିଆ ଏକ ଅନୁନ୍ନତ ଦେଶର ଅବସ୍ଥାରୁ ଉଠି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦେଶ ହୋଇ ପାରିଛି; କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଜନତାର ଉନ୍ନତିମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ରୁଷିଆରେ ସେପରି ଅଗ୍ରସର ହୋଇନାହିଁ, ଯେପରି ରାଷ୍ଟ୍ରଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ହୋଇଛି । କାରଣ ରୁଷିଆ ସ୍ଥିର କଲେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦେଶ ହେବା ପାଇଁ ।

କିନ୍ତୁ ଭାରତ ସ୍ଥିର କରିଛି, ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ଦିଗରେ ଦୃଷ୍ଟି ନ ଦେଇ ଜନତାର ସାମାଜିକ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ଉନ୍ନତି ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ । ସେଥିପାଇଁ ଏ ରାଷ୍ଟ୍ର 'ଜନମଙ୍ଗଳ ରାଷ୍ଟ୍ର' ବୋଲି ଘୋଷିତ ହୋଇଛି । କୃଷି, ଶିଳ୍ପ, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ସବୁ ଦିଗରେ ଏ ଦେଶକୁ ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ଉନ୍ନତ ଦେଶ ସହ ସମକକ୍ଷ କରିବା ପାଇଁ ଭାରତ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଦ୍ଧପରିକର । ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ୱାଧୀନତାପ୍ରାପ୍ତି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପଞ୍ଚବର୍ଷୀୟ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ପଞ୍ଚବର୍ଷୀୟ ଯୋଜନା ବାସ୍ତବିକ ସେ ପ୍ରକାର ବିଧିବଦ୍ଧ ଯୋଜନା ନ ଥିଲା । ପୂର୍ବରୁ ଗଢ଼ି ଆସୁଥିବା କେତେକ କାମ ଓ ନୂତନ ଅଳ୍ପ କେତୋଟି କାମ ହାତକୁ ନିଆ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର । କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଞ୍ଚବର୍ଷୀୟ ଯୋଜନା ବିଧିବଦ୍ଧ

ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଏହି ସାତ ଆଠ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଶିଳ୍ପକ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତ ଯେପରି ଅଗ୍ରଗତି କରିଛି, ସେପରି ଭାରତରେ ତ ଗତ ପଚିଶ ଶହେ ବର୍ଷ ଭିତରେ ହୋଇ ନ ଥିଲା; ସମ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ସାଧିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ସେହିପରି ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ଦିଗରେ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତି ସାଧିତ ହୋଇଛି । ମାତ୍ର ଆହୁରି ବେଶି କରିବାକୁ ବାକି ଅଛି ।

ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ଗ୍ରାମଗୋଷ୍ଠୀ ଯୋଜନା, ଜାତୀୟ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ଯୋଜନା ବା ବ୍ଲକ ବୋଲି ଯାହାକୁ କୁହାଯାଇଛି, ତାହା । ଭାରତ ଏକ ଗ୍ରାମପ୍ରଧାନ ଦେଶ । କେବଳ ୩୪ଟି ବଡ଼ ବଡ଼ ସହର ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଆଉ ଯେଉଁସବୁ ସହର ଅଛି, ସେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସହର । ସଫା କଥା କହିବାକୁ ହେଲେ କଟକ ମଧ୍ୟ ସହର ଶବ୍ଦବାଚ୍ୟ ନୁହେଁ । ଲକ୍ଷେ ଦେଢ଼ଲକ୍ଷଙ୍କର ଏକ ସହରକୁ କେବଳ ଭଦ୍ରତା ଖାତିରରେ 'ସିଟି' ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ନ ହେଲେ ବାସ୍ତବିକ କଟକ କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟିରୁ 'ସିଟି' ନୁହେଁ । ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସହରସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଅତି ଅଳ୍ପ; କିନ୍ତୁ ବାକି ଦେଶଟାଯାକ ହେଉଛି କେବଳ ଗ୍ରାମ । ଏଣୁ ଗ୍ରାମର ଉନ୍ନତି ସାଧିତ ନ ହେଲେ ଦେଶର ଉନ୍ନତି ସାଧିତ ହେଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଗଲେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମର ଯଦି ଉନ୍ନତି ନ ହୁଏ, ତେବେ ଦେଶ ଯେପରି ଅନୁନ୍ନତ, ସେହିପରି ହୋଇ ରହିବ । ଏଣୁ ଗ୍ରାମର ସର୍ବବିଧ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ବ୍ଲକ ସବୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ବ୍ଲକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶାସନର ପ୍ରଧାନ ଅଙ୍ଗ । ଏହା ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ବିଭାଗ ।

କୃଷି, କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ, ଶିକ୍ଷା, ଚକିତ୍ସା, ଯୋଗାଯୋଗ ଇତ୍ୟାଦି ସବୁ ଦିଗରେ ଗ୍ରାମର ଉନ୍ନତି ସାଧନ କରିବା ହେଉଛି ବ୍ଲକ ବିଭାଗର କାର୍ଯ୍ୟ । ସହରରେ ଯେଉଁ ସୁବିଧା ଲୋକେ ପାଉଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ ଅଧିକେ ସେହି ସୁବିଧା ଗାଁରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକେ ଉପଭୋଗ କରନ୍ତୁ ଏହାହିଁ ହେଉଛି ବ୍ଲକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ବ୍ଲକ ଜରିଆରେ ଗ୍ରାମର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି, ଏପରି ପୂର୍ବେ କେବେ ହୋଇ ନ ଥିଲା ବା ଏହା କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ କେହି କରି ନ ଥିଲେ । ଟଙ୍କାର ଅଭାବ ବୋଲି ଯେତେ ଅଭିଯୋଗ ନୁହେଁ, ଅଭିଯୋଗ ବେଶୀ ଟଙ୍କା ଅପବ୍ୟୟ ହେଉଛି ବୋଲି । ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ସତ୍ଭାବରେ ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେପରି ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ, ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କର ଦେଖିବାର କଥା । ଏହି ହେଉଛି ସୁଯୋଗ, ଯେତେବେଳେ ଗ୍ରାମବାସୀ ନିଜର ଉତ୍ସାହ ଓ ଉଦ୍ୟମ ଫଳରେ ଗ୍ରାମର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତିସାଧନ କରି ପାରନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସେମାନେ କରିବେ; ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପଞ୍ଚବର୍ଷୀୟ ଯୋଜନାର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ସମସ୍ତେ ଦୃଢ଼ ପଣ କରନ୍ତୁ ଯେ ଭାରତ ଯେପରି ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଉନ୍ନତ ଦେଶ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ହେବ । ଓଡ଼ିଶା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ଉନ୍ନତ ପ୍ରଦେଶ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ହେବ । ଓଡ଼ିଶା ତ ଏବେ ପଛରେ ପଡ଼ିଛି । ଯଦି ଯୋଜନା ଏଠି ଠିକଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରେ, ତେବେ ଓଡ଼ିଶା ଆହୁରି ପଛରେ ପଡ଼ିଯିବାର ଆଶଙ୍କା । ଏଣୁ 'ଡବଲ୍ ମାର୍ଚ୍ଚ' କରି ଓଡ଼ିଶାକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଓଡ଼ିଶାର ଶକ୍ତି ଅଛି, ବୁଦ୍ଧି ଅଛି । କେବଳ ଦୃଢ଼ ପଣ କଲେ ଓଡ଼ିଶା ଭାରତର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ପାରିବ ।

★ ନଅ ★

ଏହି ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ବିକାଶ-ବିପ୍ଳବ । ସ୍ୱାଧୀନତା-ବିପ୍ଳବ ସମୟରେ ଯେପରି ଉତ୍ସାହ ଓ ସଂଗଠନର ପ୍ରମାଣ ଦେଶ ଦେଇଥିଲା, ବିକାଶ-ବିପ୍ଳବ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ବା ତା'ଠାରୁ ବେଶୀ ପ୍ରମାଣ ଦେଉ ।

ବିକାଶ-ବିପ୍ଳବ ଜୟଯୁକ୍ତ ହେଉ । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦଭାଜନ ଦେଶ ହେଉ । ଈଶ୍ୱର ଶକ୍ତି ଓ ଉତ୍ସାହ ଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଓଡ଼ିଶାରେ

ଦ୍ୱିତୀୟ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା

ଆର୍ଥନୀତିକ ଦିଗ ସଂପର୍କରେ ଆଲୋଚନା

ଯୋଜନା କମିଶନ ଓ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସଂପୃକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରାଯାଇ ୧୯୫୮-୫୯ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବାବଦରେ ୧୬ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ବୋଲି ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । ୧୯୫୬-୫୭ ପାଇଁ ଯୋଜନା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ମୋଟରେ ୧୬ କୋଟି ୭୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଛି; କିନ୍ତୁ ସଂଶୋଧିତ ପ୍ରାକ୍କଳନ ଅନୁସାରେ ୧୯୫୭-୫୮ ପାଇଁ ୧୯ କୋଟି ୪୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଗତ ବର୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅପେକ୍ଷା ଚଳିତ ବର୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଆକାରକୁ କାହିଁକି କମାଇ ଦିଆଯାଇଛି, ତାହା ବୁଝାଇ ଦେବା ଦରକାର ।

୧୯୫୬-୫୭ରେ ଯେଉଁ ୧୬ କୋଟି ୭୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଛି, ସେଥିଭିତରୁ ହୀରାକୁଦ ବନ୍ଧ ଯୋଜନା ବାବଦରେ ୭୨୩.୮୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଛି । ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଖର୍ଚ୍ଚର ସଂଶୋଧିତ ପ୍ରାକ୍କଳନ ବା ଅଟକଳ ଅନୁସାରେ ଏ ଯୋଜନାରେ

୭୨୩·୮୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଛି । ହୀରାକୁଦ ବନ୍ଧ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଥମ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାରୁ ଅଲଗା ରଖା ଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଯୋଜନାରେ ମୋଟରେ ଯେଉଁ ୨୭୯୯·୭୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ, ତାକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନାକାଳରେ ରାଜ୍ୟର ଯୋଜନା ବାବଦରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାକୁ ଥିବା ମୋଟ ୯୯·୯୮ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁସାରେ ଏ ଯୋଜନାର ଖର୍ଚ୍ଚ ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି; ଅର୍ଥାତ୍ ଦୀର୍ଘମିଆଦି ଋଣ ସୂତ୍ରରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏ ଯୋଜନା ବାବଦ ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରୁଛନ୍ତି । ଏ ଋଣ ବାବଦ ସୁଧକୁ ମୂଳଧନ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଉଛି ଓ ଆପାତତଃ ଏହା ଯୋଜନା ବାବଦ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ହିସାବ କରାଯାଇଛି । ଯୋଜନାର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ; ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳସେଚନ କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହୋଇ ଗଲାଣି । ତେଣୁ ଗତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୨ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ବେଶି ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଚଳିତ ବର୍ଷ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ହୀରାକୁଦ ଯୋଜନାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାପାଇଁ ୪·୫୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ହୀରାକୁଦ ଯୋଜନାର ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ବାଦ୍ ଦେଲେ ୧୯୫୬-୫୭ ଓ ୧୯୫୭-୫୮ରେ ଯାହା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଛି ଓ ୧୯୫୮-୫୯ରେ ଯାହା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ, ତାହାର ବିବରଣୀ ତଳେ ଦିଆଗଲା :—

	(ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା)
୧୯୫୬-୫୭	୮୯୩·୧୦
୧୯୫୭-୫୮	୧,୨୨୫·୨୬
୧୯୫୮-୫୯	୧,୧୬୨·୯୯

ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟ ବାବଦରେ ବ୍ୟୟ କରାଯାଇଥିବା ଟଙ୍କା ଭିତରୁ ୧୯୫୬-୫୭ରେ ପ୍ରକୃତରେ, ୧୯୫୭-୫୮ର ସଂଶୋଧିତ ପ୍ରାକ୍‌କଳନ ଅନୁସାରେ ଯେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି ଓ ଚଳିତ ବର୍ଷର ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ, ତାହାର ବିବରଣ ତଳେ ଦିଆଗଲା । (ଏ ହିସାବରୁ ହୀରାକୁଦ ଯୋଜନା ବାବଦ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇଛି) :—

(ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା)

ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟ	୧୯୫୬-୫୭ର ପ୍ରକୃତ ଖର୍ଚ୍ଚ	୧୯୫୭-୫୮ର ସଂଶୋଧିତ ପ୍ରାକ୍‌କଳନ	୧୯୫୮-୫୯ର ବଜେଟ୍ ପ୍ରାକ୍‌କଳନ
୧ । କୃଷି ଓ ସମୂହବିକାଶ ...	୨୪୪.୬୨	୪୧୪.୩୩	୪୧୭.୨୧
୨ । ଜଳସେଚନ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍	୨୧୫.୩୨	୩୦୦.୨୧	୨୬୮.୦୮
୩ । ଶିଳ୍ପ ଓ ଖଣି ...	୬୭.୮୯	୯୩.୯୭	୧୧୧.୬୯
୪ । ଯାନବାହନ ଓ ଯାତାୟାତ	୧୫୦.୦୯	୧୧୨.୨୪	୬୨.୨୭
୫ । ସମାଜସେବା ...	୧୬୪.୨୦	୨୩୦.୫୨	୨୫୮.୮୯
୬ । ବିବିଧ ...	୫୦.୯୮	୭୩.୯୯	୪୪.୮୫

ଏଥିରୁ ଦେଖାଯିବ ଯେ ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଗତି ଘଟାଇବା ପାଇଁ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉଥିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଜଳସେଚନ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍, ଯାନବାହନ ଓ ଯାତାୟାତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶେଷଭାବରେ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

୧୯୫୭-୫୮ରେ ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗୀୟ ରାସ୍ତାମାନଙ୍କ ବାବଦରେ ୯୫·୫୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଏ ବାବଦ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ କମାଇ ୫୪·୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କରାଯାଇଛି । ରାସ୍ତା ଓ ପରିବହନ ବିଷୟରେ "ଟ୍ରାନ୍ସପୋର୍ଟ କର୍ପୋରେସନ୍" ଗଠିତ ନ ହେବାଯାଏଁ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପାଇଁ ଭାରତ ସରକାର ନାସ୍ତି କଲେ । ସେହିପରି "ଅନ୍ୟାନ୍ୟ" ବାବଦର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୂଆ ରାଜଧାନୀ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗତ ବର୍ଷ ୬୧·୭୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଏଥିପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କମାଯାଇ ପ୍ରାୟ ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ପାରିବେ ବୋଲି ଯେ ଏପରି କମ ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି, ତାହା ନୁହେଁ; ପ୍ରକୃତରେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଚାହିଁ ଆହୁରି ଅଧିକ କାମ ହାତକୁ ନେବା ପାଇଁ ସରକାର ସମର୍ଥ ଥିଲେ ।

ଏହା କରିବା କାହିଁକି ସମ୍ଭବପର ନ ହେଲା, ତାହାର ଦୁଇଟି କାରଣ ଅଛି, ଏକ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତି ସ୍ୱଚ୍ଛଳ ନ ଥିଲା । ଚଳିତ ବର୍ଷ ଯୋଜନା ବାବଦରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ୧୬ କୋଟିରୁ କିଛି ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସାଢ଼େ ୧୨ କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ସମ୍ବଳ ବଢ଼ାଇବାପାଇଁ ସବୁମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଥିଲା, ସେସବୁ ବିଚାର କରାଯାଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମୋଟାମୋଟି ୩·୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଦେବେ ବୋଲି

ଧରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିଜ ସମ୍ବଳ ଓ ସାଧାରଣଭାବେ ତାଙ୍କର ଯେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ—ଏ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଥିଲା, ତାହା ବରାବର ରହିଆସୁଛି ଓ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁଯାୟୀ ତାହାକୁ ଦୂର କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ କର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ସ୍ୱଳ୍ପ ସଞ୍ଚୟ ବାବଦରେ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ ଓ ସାଧାରଣରୁ ଋଣ ଉଠାଇବା ଉପରେ ବହୁପରିମାଣରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଏସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକୃତରେ ଓ ସାଧାରଣ ଆର୍ଥନୀତିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତି ଭିତରେ ଟିକିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନଯୋଗ୍ୟ ଓ ଅସ୍ଥାୟୀ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ହାସଲ କରିବା ଦିଗରେ ଅସୁବିଧା ରହିଛି; ଲୁହା, ଇସ୍ପାତ୍ ଓ ସିମେଣ୍ଟ ପ୍ରଭୃତି ନିର୍ମାଣ ସାମଗ୍ରୀର ଅଭାବ ରହିଛି ଓ ନିଅଣ୍ଟିଆ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିମାଣକୁ କମାଇ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ଚଳିତ ବର୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଗେ ହେବ ଓ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ପଛେ ହେବ ଏବଂ କେଉଁ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ, ସେ ସଂପର୍କରେ ଯୋଜନା କମିଶନ ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତିଆରି କଲାବେଳେ ତାହାକୁ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପାଳନ କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ସବୁଠାରୁ କମ ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ଆବଶ୍ୟକ, ସେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଥମେ କରିବାପାଇଁ ଠିକ୍ କରାଯାଇଛି ଓ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନାହିଁ, ସେଥିରେ ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ଦରକାର ପଡୁଥିଲେ ତାକୁ ଚଳିତ ବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ

କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଜଳସେଚନ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ଲାଭ ମିଳିବ, ସେ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଥମେ କରିବାପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ବିଦ୍ଧିତ ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି କରିବା, କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ଓ ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ ଉପରେ ବିଶେଷଭାବେ ଜୋର ଦିଆଯାଇଛି । ଏସବୁ କୃଷି ସମ୍ପର୍କୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ଶୀଘ୍ର ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାର ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ କର୍ମଚାରୀ ତାଲିମ କରିବା ସକାଶେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଗତ ଦୁଇବର୍ଷ ଭିତରେ ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶେଷ ଆଗେଇ ଯାଇଛି, ସେସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଥମେ କରିବାପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ।

ଚଳିତ ବର୍ଷପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଛଡ଼ା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦିତ କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହେଉଛି । ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଆଂଶିକ ବା ପୂରାପୂରି ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଖର୍ଚ୍ଚ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପୂରାପୂରି ବହନ କରୁଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକର ନାମ ତଳେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା—

୧ । ବନ୍ୟାନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଜନା ।
୨ । ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଚାଳିତ ଯନ୍ତ୍ର ।
୩ । ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ।
୪ । ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ବା ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱବିଶିଷ୍ଟ ରାସ୍ତା ।
୫ । ସହର ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଳଯୋଗାଣ ।
୬ । ଅନୁନ୍ନତ ଶ୍ରେଣୀ ମଙ୍ଗଳ (ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ) ।

୭ । ସାହାଯ୍ୟ ଓ ପୁନର୍ବସତି ।

୮ । ସ୍ଥାନୀୟ ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଯାହା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ, ତାହା ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ସାମିଲ ହୋଇନାହିଁ । ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଆଂଶିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରୁଛନ୍ତି, ସେସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଖର୍ଚ୍ଚର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି ।

ମୁଦ୍ରାକର—ପଣ୍ଡିତ ଅନସୂୟା ପ୍ରସାଦ ପାଠକ ,
ରାଷ୍ଟ୍ରଭାଷା ସମବାୟ ପ୍ରେସ, କଟକ—୧୫,୦୦୦

ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ରାଜ୍ୟପାଳ

ଶ୍ରୀ ଯଶୋବନ୍ତ ନାରାୟଣ ସୁଖ୍‌ଠଣକର

ମନ୍ତ୍ରିମଣ୍ଡଳ

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଡକ୍ଟର ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ—ପଲିଟିକାଲ୍ ଆଣ୍ଡ ସର୍ଭିସେସ୍ ଓ ଅର୍ଥ ।

ଶ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗରାଜ ପାଣିଗ୍ରାହୀ—ଘରୋଇ, ଶିକ୍ଷା ଓ ଆଇନ ।

ଶ୍ରୀ ରାଧାନାଥ ରଥ—ବିକାଶ ।

ଶ୍ରୀ ଦୀନବନ୍ଧୁ ସାହୁ—ଶିଳ୍ପ, ଖଣି ଓ ଭୂତତ୍ତ୍ୱ ।

ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟପ୍ରିୟ ମହାନ୍ତି—ରାଜସ୍ୱ, ଅବକାରୀ ଓ ସ୍ୱାୟତ୍ତଶାସନ ।

ଶ୍ରୀ ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ଭଞ୍ଜ ଦେଓ—ପୂର୍ତ୍ତ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ବସନ୍ତମଞ୍ଜରୀ ଦେବୀ—ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଥଇଥାନ ।

ଶ୍ରୀ ପବିତ୍ରମୋହନ ପ୍ରଧାନ—ଆଦିବାସୀ, ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀ ନୀଳମଣି ରାଉତରାୟ—ଯୋଗାଣ, ଯାତାୟାତ ଓ ଶ୍ରମ ।

ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମର୍ଦ୍ଦରାଜ ଦେଓ—ନଦୀ-ଉପତ୍ୟକା ଉନ୍ନୟନ ।

ଉପମନ୍ତ୍ରିଗଣ

ଶ୍ରୀ ବୀର ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ସିଂହ ବରିହା—ଆଦିବାସୀ ଓ ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ ।

ଶ୍ରୀ ଶାନ୍ତନୁକୁମାର ଦାସ—ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ, ମତ୍ସ୍ୟପାଳନ ଓ ସମବାୟ ।

ଶ୍ରୀ କୁମୁଦଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହ—ଯାନବାହନ ଓ ଲୋକସଂପର୍କ ।

ଶ୍ରୀ ହିମାଂଶୁଶେଖର ପାଢ଼ୀ—କୃଷି ।